

avé în viațioresse, dar vomu avé mame culte, unu lucrú, carele sperámu, trebuie se ımple de bucuria inim'a fiacarui romanu.

Dorimú deci din inima, cá acésta tenera institutiune se progresa, si se fia imbracisiatá cá mai bine de romani. Mamele bune au fostu totdeauna fundamentulu si factorulu principalu in desvoltarea popóreloru. Crescerea mameloru bune trebuie se ne fia cára la toti un'a din ideile conducetórie in opulu celu mare alu desvoltării poporului nostru.

Omilia

séu cuventare analitica asupra rugatiunei domnesci séu „Tatalu nostru.”

Fratiloru! Din tóte rugatiunile, ce inaltia crestinii lui Ddieu, cea mai escelenta, mai venerabila si mai santa e rugatiunea domnesca séu *Tatalu nostru*. Se dice mai venerabila si mai santa, fiindu cá este data de insusi Domnulu si mantuitorulu nostru Isusu Christosu, de aceea se si numesce ea *rugatiune domnesca*. Cea mai alésa séu escelenta este ea, fiindu cá in pucine cuvinte cuprinde tóte pentru câte se cuvine a-ne rugá lui Ddieu. „Tatalu nostru, dice unu parinte alu bisericeii, cuprinde in sine nu numai rugatiunea cum se cuvine ea se fia, intermediulu potrivit de-a vorbi cu Ddieu, si lucrurile, ce trebuie se le céra ómenii, - ei deodata cuprinde tóte invetiaturile si ora-duelile Domnului nostru Isusu Christosu, astfelu cá, in rugatiunea acést'a se afla reasumata in scuntu tóta evangeli'a.”

Tatalu nostru, dupa cum aflamu in scrierile santiloru parinti, s'a introdusu inca din veacurile celea d'antain a-le crestinismului, in servitiulu divin, la sant'a liturgie si la tain'a botezului. Maic'a nóstra biserica la inceputu tienea in ascunsu, rugatiunea acést'a, facia de necrestini, pentru santiana ei cea mare, iertandu numai crestiniloru, ca se-o cunoásea si se-o invetia. De aceea se pr-cedéza ea inca si astadi la sant'a liturgie de urmatórele cuvinte introductóre: „Si ne invrednicesca pre noi stapanu cu indreznire fara de osenda a cutezá si a te chemá pre tine Ddieulu celu cerescu Tatalu si a dice“; pentru cá nu erá cuviinciosu nici demnu, ca necrestinii, cari nu erau inca fiii lui Ddieu prin botezu se numéscá pre Ddieu Tata. Cu deosebire opriá biserica impartasirea acestei rugatiuni necrestiniloru pentru cererea „Panea nóstra cea de tóte dilele dá-ni-o noua astadi“ fiindu cá crestinii intielegeau sub „panea de tóte dilele“ tain'a santei cuminecaturi, pe carea nu voiau nici cu unu pretiu se-o descopera necredinciosiloru. Astadi rugatiunea „Tatalu nostru“ se rostese nu numai la sant'a liturgie si la botezu, ci si la tóte servitiile bisericesci. Pentru aceea, cu ocas'unea de astadi, voiu cercá se ve aratu mai deapópe intielesulu acestei rugatiuni, sublime esplicandu antain: *chiamarea séu invocatiunea cu celea trei cereri d'antain, si apoi cererile celea patru din urma.*

I.

Rugatiunea domnesca incepe cu urmatórea scurta invocatiune: „*Tatalu nostru, carele esti in ceriuri.*“

1. Aci mai antain se nasce intrebaru, pentru ce numimú noi pre Ddieu *Tata*? In adevéru, dulcele nume de *Tata* cu preferin'ia detorimú a-lu dá lui Ddieu,

pentru cá elu este creatorulu nostru, lui detorimú viația nóstra si totu ce avemú. Si daca copii numescu tata pre omulu dela care si-au esistinti'a, educatiunea si subsistinti'a lorú, cu cátu mai alesu compete numirea acést'a lui Ddieu, creatorulu nostru, dela care am dobanditu totu ce avemú si ce suntemú. De aceea dice mantuitorulu nostru: „N'aveti decát unu parinte, care este in ceriuri“ (Mat. 23.9). Cu deosebire numimú pre Ddieu *Tata*, fiindu cá in santulu botezu elu ni a datu o viația nóua supranaturala, ne a facutu fii sei si mostenitorii imperatiei sale. „Vedeti, dice apostolulu Ioanu, ce feliu de dragoste a datu nóua Tatalu, ca fii ai lui Ddieu se ne numimú si se fimú.“ (I. Ioanu 3. 1).

Ce norocire, ce mangaiere pentru noi, fratiloru, cá Ddieu este parintele nostru! Nimene, in adevéru nimene, nici sermanulu orfanu inca nu se póte plange cá elu e parasitu, cá n'are *Tata* nici *mama*, care se se ingrigéscá de sórtea lui. Fia, cá voi nu aveti pre nimene in lumea acést'a, care se ve primésca sub scutulú seu, aveti insa unu tata, care se ingrigesce de voi, si acést'a e parintele vostru celu cerescu, atotu puterniculu si pré bunulu parinte. Parintii naturali adeseori nu potú ajutá copiiloru sei nici pe langa cea mai mare bunavointia. Insa, care lipsa si neajunsuri nu le póte suplini parintele cerescu? Parintii naturali nu simtu totdeauna iubirea pentru copii lorú, si asia, togmai daca ar sci, ei nu voiescu se le ajute; insa este óre vre-o nenorocire, in care prea bunulu parinte cerescu se nu voiasca a ne ajutá? Nu! Dar se nu uitamu, fratiloru, cá noi deodata avemú si detorintie catra Ddieu, parintele nostru cerescu. Noi trebuie se fimú catra elu totdeauna cu cea mai profunda veneratiune, cu cea mai intima iubire si cu cea mai perfecta umilintia, si aceste trei detorintie se le implinimú cu consciintia si cu credintia in tóta viația nóstra. cáci astfelu numai vom putea privi la elu cu incedere fiasca si-lu vom putea numi cu dreptu cuventu *Tata*.

Christosu ne a invetiatu se dicemú *Tatalu nostru*, nu *Tatalu meu*, indegetandu-ne prin cuventulu nostru, pe care l'a pusu in gur'a tuturorú invetiaceiloru sei, cá omenirea rescumparata nu forméza decátu o singura si aceeași familia in ochii lui Ddieu, si noi avemú se ne intimpinamu ca frati unii pre altii. Ddieu e parintele tuturorú ómeniloru, acelorú avuti si acelorú seraci, a celorú mari si a celorú de josu, a celorú buni si a celorú rei de o potruva. Iudeii credeau e Ddieu numai pe densii ii iubesece, ér pe celelalt popóre le-a lasatu in voi'a sortii si a intemplare. Insa desiarta e credinti'a acést'a. Ddieu voiesce s'fia parintele tuturorú; elu imbracisiazá pre toti cu dragoste, se ingrigesce ca toti se se faca partasi fericii temporale si vecinice. Pentru aceea a trimisu elu in lume pe unulu nascutu fiulu seu, ca se rescumpere nu numai pre judei ci si pre pagani. Deosebi, noi crestinii numimú pre Ddieu *Tatalu nostru*, fiindu cá prin reascerea nóstra in bai'a santu'ui botezu, elu ne-a primitu de fii ai lui. De aceea dice Mantuitorulu Christosu invetiaceiloru sei si tuturorú, cari credú intr'ensulu: „Voi toti sunteti frati“ si „Unulu este Tatalu vostru, celu din ceriuri.“ (Mat. 23. 24.)

Cuvintele „*carele esti in ceriuri*“ ne invetia antain, cá ceriulu este cu deosebire locul unde se aratá lumina marirei lui Ddieu in deplin'a ei stralucire. Desi in adevéru Ddieu se afla pretutindenea de facia, dupa cum insusi dice: „Au nu umplu eu ceriulu si

pământul? (Jerem. 23. 24). Toțiși, fiindu-și elă spiritul, ființa nemărginită, noi omeni, cari suntemu ființe mărginite, cuventu mai potrivitu nu avem, cu care se însemnamu patriă ființei nemărginite, decât cuventulu „ceriu“ prin care știința a-tronomică esprime ună spațiu imensu, cu o multime nenumărată de corpuri luminoase și sisteme solare, unu spațiu în care lumi preste lumi se nascu și disparu, dela a carui hotare estreme, până unde adevăra știința a potutu ca se ajunga, se observă și mai încolo nori de cetăți, dela cari putem deduce la existința unui spațiu de lume și mai departatu.

Cuvintele „carele estă în ceriuri“ mai de parte ne aducă aminte, că noi nu trebuie se mărginimă speranțele noastre la lumea acăstă, că noi nu suntemu pe acestu pământ decât într-o stare transitorie, și astfel, adevărată noastră patrie este în ceriuri, unde este parintele nostru, adevăra într-o sferă superioară de fericire și nemurire. Acăsta patrie în care s'au matatu multi din frații noștri, trebuie se-o dorim și noi neîncetatu, până când ne aflăm aici în valea plângerii!

În fine cuvintele „carele estă în ceriuri“ ne aducă aminte, că noi în timpul rugățiunei se înălțăm mîntea și totă gîndirea noastră dela cele pămîntesci și trecătoare la cele ceresci și netrecătoare. La acăstă ne îndemna și maică biserica, cându dice prin rostulu preotului „Susu se avemu inimile.“ Susu, adevăra la Ddieu, se concentramu toate simțimintele și cugetările noastre!

Acăstă este preambululu rugățiunei domnesci sêu Tatalu nostru, dupa care urmăza apoi celea șapte cereri.

2. Cererea cea d'antăiu sună: „Santiasca-se numele teu.“ Cu dreptate sta cererea acăstă în locul primu, pentrucă destinațiunea și dorința noastră cea mai alăsa pre pământu este ca se santimă numele lui Ddieu, adevăra se laudăm și se preamarim pre Ddieu prin faptele noastre celea bune. Cuventulu a „santiaci nu însemnăza a-lu face santu. Ar fi o ratacire a crede, că noi am putea adaoge ceva la santianța lui Ddieu, căci elu este santu prin sine însuși, santu dupa ființa, ba celu mai santu între santi! Acăsta santianța a-lui o serbăza heruvimii și serafimii cantandu neîncetatu: santu, santu, santu e Domnulu Sabotu, plinu este ceriulu și pământulu de marirea lui.

Cuventulu a „santi“ însemnăza antăiu a „tîné întru santianța“ sêu a „tîné în onóre“. Cându dicemă dara „Santiasca-se numele teu“, prin acăstă dorim și cerem, că totu omulu se pazăca cu santianța numele lui Ddieu, adevăra se se fărăca de sudalmi, de-a jură strembu, că unu cuventu se se fărăca a luă numele lui Ddieu îndesiertu. Dupre limbăgiulu santei scripturi a „santi“ adeseori esprime a preamari. Fiindu însă, că sub „numele lui Ddieu“ trebuie se întielegem pre Ddieu însuși, de aceea cererea „santiasca-se numele teu“ se ia și în întielesulu acăstă: preamaritu se fia numele lui Ddieu de noi și de toti omeni. Noi însă vom preamari pre Ddieu, dacă ilu vom recunoscă de bunulu celu mai mare și mai deseversitu, și ca pre atare ilu vom respectă, veneră și adoră neîncetatu.

În cererea: „Santiasca-se numele teu“ ne rugăm că toti aceia, cari nu cred în adevăratulu Ddieu și nu-lu cunoscă pre elu, luminați cu lumină dumădiească, se se întoră și se-lu cunoscă, se-lu onoreze și se-lu adoră, că astfel și prin ei se se premarăca

numele lui Ddieu. Pe langă acăstă rugăm pre Domnulu și Dumădieulu nostru ca și aceia, cari pórta numele creștinății, însă au o credința ratacită și petrecă o viață pecătosoă, se se întoră și se parăsăca viața pecătosoă, vietuindu de acum înainte cu evlavie și în adevărată credința, după cum ne învătă mântuitoriulu nostru dicandu: „Fiti deseversiti precum Tatalu vostru celu cerescu deseversitu este.“ (Mat. 5. 48). Dăca asiadara vom luă în serioasă cererea acăstă, negreșitu, noi trebuie ca se implinimă toate căte se receru, pentrucă ea se fia primită la Ddieu, și nu numai însine se petrecemă viața nepătată și santă, ci deodată se nisumă a promovă preamărirea lui Ddieu între toti omeni. Se învetaimă cu sîrgința pre cei neînvetiați, se aducem pre cei rataciti la calea cea bună, și ne rugăm pentru cei pecatoși, cu deosebire se stralucimă cu faptele și esemplele celea bune înaintea fiăcarui, precum dice Christosu: „Asia se lumineze lumină vōstră înaintea omenilor, că vedindu faptele vōstre celea bune, se marăca pre Tatalu vostru celu din ceriuri.“ (Mat. 5. 16).

3. Destinațiunea noastră pre pământu este, după cum ati auditu, fraților, că se cunoscem și se iubim pre Ddieu, și astfel se preamarim numele lui; de aceea dicem noi în cererea cea d'antăiu: „Santiasca-se numele teu.“ Ddieu însă este singuru imperatulu lumii; elu imperatiese și va imperati totdeuna prin suveranță sa puternică. Trebuie dar, că noi se dam omăgiulu cuvenitu suveranei puternice a-lui Ddieu. Acăstă este subiectulu cererii a doua care sună: „Via imperati a ta.“ Imperati a lui Ddieu, ce-o cerem în aceste cuvinte, este de trei feluri: imperati a lui Ddieu în mijloculu nostru, adevăra santă biserica, imperati a lui Ddieu în launtrulu nostru, adevăra imperati a darului și a dragostei lui Ddieu în inimă noastră, și imperati a lui Ddieu de asupra noastră, adevăra imperati a ceriurilor. Isusu Christosu însuși numesce biserica sa imperatiă, cându dice: „Se cade mie se vestescă imperati a lui Ddieu, că pentru acăstă sum trimisu“ (Luca 4. 43). Acăsta imperatiă, care e biserica noastră dreptcredințosoă, s'ă întemeiatu pentru mântuirea neamului omenescu; ea este barcă lui Noe, în care toti cată se între, dacă voiescu a-se mântui cu adevăratu. Cu toate acestea, încă și astăzi se află foarte multi omeni de parte de imperatiă acăstă; optu sute milioane sunt necreștini, și biserica creștină abia numera preste trei sute și cincideci milioane credințosi. Se ne rugăm la Ddieu, fraților, că se trimită lumină credinței creștine asupra tuturor, cari zăru în întunecă și în umbră morții, se-ii îndrepte ca cuventulu adevăralui, că se fia toti unu stăulu și unu pastor!

Imperati a lui Ddieu, pentru care ne rugăm în cererea a doua este imperati a darului și a dragostei lui Ddieu în inimile celoru drepti. „Imperati a lui Ddieu este imperati a darului, care consta în dreptate, în pace și în bucuria ce dă Santulu Duchu.“ (Romani 14. 17) În imperati a acăsta ne aflăm totdeuna, dacă în inimile noastre locuesce Duchulu Santu și nu domnesce în noi pecatulu. Cerendu că ea se vie, noi cerem că se nu ne lase Ddieu a cadă în pecatu de mörte, și dacă am și cadutu, se ne aducă érași la calea pocăinței; mai de parte cerem că toti omeni se vietuăca în dreptate și se aiba pace între densii. Acăstă este imperati a lui Ddieu, în launtrulu nostru! Căutați dar fraților, se practicați în fapta cererea acăstă servindu însive cu zel

lui Ddieu, cât si mai alesu indemnandu pre toti ómenii la virtute si la blandetia.

In fine, sub imperati'a lui Ddieu, intielegemu imperati'a ceriurilor, la care va invitá Christosu in ciu'a judecatii de pre urma pre alesii sei cu cuvintele: „Veniti binecuventatii parintelui meu, mosteniti imperati'a, care este gatita voua dela intemeierea lamai“ (Mat. 25. 34.) Acésta este imperati'a pazei; acolo „mórtea nu va fi mai multa nici plangere, nici strigare, nici durere nu va fi mai multa, cáci cele d'antaiu au trecut.“ (Apocalipsu 21. 4). Ea este imperati'a ferícirei nesfersite, dupre cuvintele urmatóre a-le apostolului: „Ochiulu n'a vediatu, urechi'a n'a auditu, si la inim'a omului nu s'au suitu care a graita Ddieu celoru celu iubescu pre densulu.“ (1. Cor. 2. 9.) Acésta imperati'a gloriósa este scopula nostru finala, toti suutemu chiamati acolo; de aceea se cade, ca se inaltiamu manile si inim'a nóstra catra Ddieu si se ne rugámu: „*Vina imperati'a Ta!*“

4. Insa ca se fia ascultata cererea nóstra la Ddieu, este neincunjuratu de lipsa, ca noi se implinim voi'a lui, cáci dice Mantuitoriulu Christosu: „Nu totu cela ce-mi dice mie: Dómne, Dómne, va intrá intru imperati'a ceriurilor, ci cel'a ce face voi'a Tatalui meu, care este in'ceriuri. (Mat. 7. 21.) Pentru aceea se dice in cererea a treia: „*Fia voi'a ta precum in ceriu si pre pamentu.*“ Legile, care constitue pe omulu moralu, séu consciinti'a, ca si legile positive, date de Ddieu, sunt expresiunea vointiei lui. Acésta vointia in regula este urmata pururea in ceriu, de cetele angeriloru si a-le santiloru. Nu totu asemenea si pre pamentu! De candu cu caderea omului d'antaiu in pecatu, mintea omului s'a intanecatu si inim'a lui este aplicata mai multu spre reu decatu spre bine. De aceea ne rugámu lui Ddieu, ca noi si toti ómenii se implinesca voi'a lui, precum o implinescu deapurarea angerii in ceriuri, cu credintia si in dragoste, in scopulu ca se preamarimú santu numele lui. Er prin vointi'a lui Ddieu intielegemu totu ce cere elu ca se lucrámu pentru mantuirea nóstra. Aci se tiene implicirea porunciloru damnediesci si bisericesci, precum si detorintiele, care le avemu in viéti'a sociala, pentru cá si implinirea acestor'a contribue la mantuirea nóstra.

Prin cererea: „*Fia voi'a ta*“ dechiarámu totodata, cá noi ne *supunemu cu deseverire vointiei lui Ddieu*. Este detori'a nóstra cea mai santa, ca se ne supunemu vointiei lui Ddieu, cáci elu e stapanulu nostru si noi cu totu ce avemu ai lui santemu. Daca n'am urmá vointiei lui, prin acésta ne-am pute in o stare de revolta contra lui Ddieu, aratandu cá nu voimú a-lu recunóscé mai multu de stapanulu nostru. Insa noi ne putemú supune cu cea mai deplina incredere vointiei sale; elu e parintele nostru si totudeuna voiesce binele ómeniloru. Mantuitoriulu nostru dice: „Daca voi rei fiindu, sciti se dati dári bune fiiloru vostri, cu cátu mai vertosu Tatalu vostru celu din ceriuri, va dá cele bune celoru ce ceru dela densulu.“ (Mat. 7. 11.) Pentru aceea *Ja Dómne voi'a ta precum in ceriu si pre pamentu!*

Pana aci vi-am esplicatu partea prima din rugatiunea „Tatalu nostru.“ Cetele d'antaiu trei cereri, precum ati auditu, sunt pe atátu de maretie in privinti'a cuprinsului, cátu de frumósa e si ordinea, in care urméza ele un'a dupa alta. In cea d'antaiu ceremu, ca se se santiasca numele lui Ddieu, pentru cá detorinti'a nóstra este, mai pre susu de tóte se cunóscemu pre Ddieu, se-lu ómorámu si se-lu iubimú. Dupa aceea

ceremu, ca se vie imperati'a lui Ddieu intre noi, cáci, daca Ddieu stapanesce in noi, atunci ca pre bunulu celu mai mare, negresitu ilu vom si iubi si preamari. In fine ceremu, ca se fie voi'a lui Ddieu, adeca intre legea lui si faptele nóstre se domnéasca armoni'a, se nu avemu alta regula, dupa care se urmámu, decátu vointi'a lui Ddieu.

Acuma voiú trece cu esplicarea mea la cele patru cereri din urma.

(Va urmá.)

Tienut'a Serbiloru facia de Romani in caus'a despartirei ierarchice.

(Continuare.)

Iéta si circularile referitóre la aceste scene triste cauate prin serbi, numái pentru cá romanii au staruitu la emanciparea bisericeii si despartirea ierarchica:

Pré bine incuviintiate Prototropresviteru nóue iubite!

De vreme ce fostulu prototropresviteru alu Lipovei *Dimitrie Petroviciu*, sub nume mincinosu Stoichescu in stare suspendata fiind a indresnitu dela rebelantii unguresci a primí ocarmuirea bisericeii in pazit'a de Damnedieu eparchi'a nóstra, si cu mare revna indemná mergendu intru tóte deprinderile vindictoriloru Maiestátii Sale cesaro-craesci, a orandui stramutarea preotiloru, si a isdá dispensatii, precum si alte orandueli diecesane nelegiuitu a face, fiindu noi legiuitu Episcopu diecesalnicu; dreptu acésta veti bine voi cuviintieni'a vóstra prin vestirea circulariului acestui'a de pe amvonu a face norodului cunoscutu, cumca tóte oranduelile sus amintitului suspendatu prototropresviteru ca nelegiuite se privescu.

Facendu-ve cunoscutu binecuvintieniei vóstre ve poruncimú ca se trimiteti ce mai curescu insemnarea dispensatiiloru prin tr'ensulu date spre impartirea binecuventarei Archipastoresci, si se oranduiti inserierea circulariului acestui'a in protocolulu cuviinciosu.

Binecuvintieniei vóstre

In Temisióra 13 augustu 1849.

Panteleimon Jivociu
Episcopa.

Nr. 90, 113, 114.

Pré cinstite dnule Prototropresviteru!

De vreme ce preotulu Georgiu Petcu, depusulu parochu a Sagului in urmarea fara de legiloru sale celoru mari politicesci pe langa depunerea din preotie si despoerea de parochia. Da inca si pe arestu cetatienescu de patru ani in fere. Éra preotii Dimitrie Petroviciu mincinosulu Stoichescu, depusulu prototropresviteru a Lipovei, si Stefanu Iliev, depusulu parochu a Fabricului, carii dupa 2/14 aprilie 1849 primira si implinira poruncile conventului celui rebelu si necredintiosu din *Debretinu*, si se sirguiau fórté tare a ridicá rescóla impotriva óstei imperatesci Austriacesi si Rusesei, tiladu aieve cuventári, éra Dimitrie Petroviciu mincinosulu Stoichescu cá Diecesalnicu locuitoriu, de locu au indemnatu si au cumpatatu preotimea supusa catra necredintia, sunt din partea maritului cesaro-craescu judetiu ostasiescu a Voivosiméi Serbiei si a Temisialui din Banatu pentru fara de legile loru cele mari, a necredintiei catra pré sancta cesaro-craescu Maiestatea Sa dovedita, pe langa

despoarea de totu binele loru miscatoriu si nemiscatoriu, pe aresta cetatienescu de 12 ani in fere osenditi; éra fetiile preotiesci cu asemenea pedépsa prin jud-cata mirenésca injugate trebue dupa prescrierea canneloru 25 a santiloru apostoli si 51 a santului *Vasilie*, precum si a capului 8 alu sintagmei lui *Martin Bastariu*, si iachetura 12 a novelei lui *Iustinianu* 83, prin cuviinciosa stapanire duhovnicésca si despre darula si de coversirile preotiei; dreptu acést'a preotii *Georgie Petcu*, *Stefanu Iliev* si *Dimitrie Petrovicu* mincinosu *Stoichescu* cu puterea Escelentiei Sale dlui *Panteleimon Jivcoviciu*, pravoslavniculu Episcopu diecesanu a Timisiórei, Consistoriomului acestuia pentru asemenea intemulare ingaduita de darulu preotiescu si de parochiile sale in veci se despoe, si cei doi din urma si din numerulu inpreuna siedietoriloru consistorialnici se depune.

Fiindu dara degradati'a pomenitoru *Georgie Petcu* in a 4 fauru a. e. éra alui *Dimitrie Petrovicu* mincinosu *Stoichescu* si alui *Stefanu Iliev* in a 11 fauru a. e. pre langa inainte vestire susu atinsei sententii consistoriale tuturoru degradatoru ficuta, si despoere de barba, si de vesmintele preotiesci, precum si pre langa predarea densiloru, ca a ómeniloru mireni stapanirei militare, spre tienerea pedepsei, cu care sunt injugati prin comissia consistoriala implinita; nu amanareti pré cinstia vóstra prin slobodirea circulariului acestuia, si publicarea densului dupa amvonu in tóte bisericile districtului vostru a insciintia, precum binecuvintiat'a preotime, asia si pravoslavniculu poporu despre depunerea diu preotia a celoru cu necredintia catra preasanta C. Craescu Maiestatea Sa adeca: alui *Petru Petcu*, *Dimitrie Petrovicu* mincinosu *Stoichescu*, si alui *Stefanu Iliev* si a mijloci in scrierea circulariului acestuia in protocolulu cuviinciosu.

Din sessia consistoriala a Temisiórei in 4 si 9 februarie 1850, tienuta

in numele Escelentiei Sale Episcopului
consist. eparch. alu Timisiórei.

Binecuvintiate protopresvitere noue iubite!

Fiindu din cuprinsulu pré cunóscerei a marifului cesaro-craescu judetiu ostasiescu a Voivodimái Serbiei si a Banatului timisoranu din a 27 iunie a. e. purcese apriatu; cumca suspendiruitulu preotu *Stefanu Chirilovicu* altmintrelea *Chirilescu*, administratorulu parochiei *Muraniului*, pentru fara de legile sale cele pré mari politicesci, nu numai nu se póte curati, ci si de diregatori'a sa are a fi despoiatu, acelasi preotu astadi prin publicarea sententiei consistoriale din 10 septemvre a. e. purcese, de darulu preotiescu si de parochia in veci s'au lipsitu, si ca degredaruita a fi socotitu; nu amanareti dara binecuvintieni'a vóstra prin slobozirea circulariului acestuia a insciintia degradati'a disului *Stefanu Chirilovicu* binecuvintiatei preotimi parochiale vóua incrediuta cu acea indireptare, cá circulariulu acest'a dupa vestirea densului de pe amvonu se-lu introduceti in protocolulu cuviinciosu.

Intru altele cu binecuventare Archipastorésca sumentem diu sessia consistoriala, Timisióra in 21 septemvre 1850

p é binevoitoriu
Panteleimon Jivcoviciu m. p.
Episcopu.

Astfeliu dicu! se fini acésta tragedia trista pentru preotimea si poporulu romanu din Banatu, comisa din nerusinarea serbiloru, a Episcopului *Panteleimon* si a consistoriului seu celui varvaru, nu

pe truca dóra romanii l-au facutu vre-o nedreptate, séu au comisu vreunu pecatu politicu in contra maiestatii sale si a tronului, ci sub pretestulu acest'a simplu numai din caus'a aceea cá au pretinsu alu seu, despartirea ierarhica. *Eutimie Murgu* si *Stefanu Chirilescu* fusera detienuti in temnitile patriei si dupa unu restimpu de doi ani cu ocasiunea atentatului asupra vietiei Maiestatii Sale imperialului, fusera agratiati; éra *Georgie Petcu*, *Stefanu Iliev* si *Dimitrie Petrovicu* *Stoichescu* fusera deportati la *Olmütz*, si de aici *Georgie Petcu* la *Kufstein* in *Tirolu*, ér cesti doi la *Iosefstadt* in *Bohemia*, unde *Stefanu Iliev* si muri. Dupa o robia de patru ani cu ocasiunea nascerei principesei *Sofia*, la anulu 1855, *Petcu* mai terminandu-si robia fusera agratiati cu totulu, si prin urmatoriulu lui *Panteleimon Jivcoviciu* Episcopulu *Samuilu Masierovicu*, unu omu de o natura mai domóla, cultu si de omenia, cunoscenduli-se nevinovati'a, dupa ce s'au santitu de non fusera repusi in oficiulu mai din nainte si anume: *Georgie Petcu* in *Bazosiu*, *Stefanu Chirilescu* in *Cebza* si *Demetriu Petrovicu* *Stoichescu* in *Belintiu*, si de aici promovatu la protopopiatulu *Fagetului*. Ba acestu Episcopu umanu, care a aretatu mai putina resistintia, de cat toti antecesorii sei fatia de recastigarea metropoliei romane si independintiei ierarhice, a aplicatu si in centru, in *Temisióra* protopopu de originea nóstra, pre actualulu protopopu *Melciu Droghiciu*, si nu santia mai multu pre preotii de nationalitatea romana, in capela din podulu resiedintiei sale si in limba serbésca; ci in biserica catedrala in limba romanésca, cum m'au santitu si pre mine, pentru care Dumnedieu se-i érte pacatele si tierin'a sei fie usióra.

Episcopulu *Panteleimon Jivcoviciu* plenipotentiatulu ierarhiei serbe in góalele romaniloru, isi estinse persecutiunile sale nu numai asupra aceloru romanii, care au participatu la adunarea din *Lugosia* si suspitiona de tradure inalta; ci si asupra aceloru romanii pacinici si linisciti, cari engeta a-i sta in cale, si se temea, ca nu cumva cu timpu prin invetiaturile sale se devina per'iculosi pentru ierarhia serba, si apa atori acelei romane, precum in contra lui *Genadie Popescu* profesorulu de teologia in *Aradu* si *Archimandritu*, care debui se iasa din patrie, si a abdice de dreptulu cetatienescu austriacu, si a petrece ca profesorulu si directorulu la scótele romane din *Bucuresci* pana la mórté, care se intempla acum sunt doi trei ani, apoi asupra lui *Tarichie Popescu* unu altu profesorulu de teologie la *Aradu* si administratorulu eparchiei *Aradului* dupa mórtéa lui *Gerasimu Ratiu*, pe care lu luá din mijloculu si sinulu romaniloru, ca se nu póta face nimicu pentru densii, nici se-si aduca aminte de ei, si-lu dusera in pustiitetele *Georgetegului* in mijloculu serbiloru de *Archimandritu*, unde repausa ca unu romanu zelosu, dara fara a fire pututu face ceva pentru ai sei, si in loculu lui se aplicá la *Aradu* de Episcopulu *Procopiu Ivacovicu* romanu de nascere, dara dupa serbi mai multu serbu de cât romanu, ca unulu ce erá crescutu intre ei, inse venindu Episcopulu *Procopie* la dieces'a sa, aretà cu fapt'a, ca elu e cu trupu si sufletu romanu, fiindu primululu dupa *Siaquna*, care au conlucratu mai multu la despartirea ierarhica, pentru care au meritatu a fire alesu de ala doilea metropolitu a romaniloru, ba fiindu unu omu de caracteru firmu cu convoirea romaniloru fuse alesu de serbi si de patriarchu *Carlovetiului*, pe care lu-guvernéza si astadi pre care Ddieu se-lu tienia la multu ani fericitu.

(Va urmá.)

D i v e r s e.

* **La 30 Augustu**, aniversarea luarii Grivitei — scrie „Monit. Rom.” — s'a serbatu in tota tiera cu solemnitate, unu parastasu pentru sufletele mortiloru cadiuti in lupta pentru independentia. In capitala, dupa parastasu, a fostu si unu Te Deum pentru acest'a biruinta; serviciulu s'a celebratu de Eminentia S'a primatulu Romaniei. La serbare a asistatu intregulu consiliu de ministri, Corpurile legiuitoare si tote autoritatile civile si militare. Dupa terminarea Te Deumulu trupele, reprezentate prin detasiamentele din tote legionile gardei civile si din tote corpurile garnisonei, au defilatu inaintea dlui presedinte alu consiliului. Cu ocaziunea trecerei in revista a gardei nationale, D. ministru de resbulo s'a adresatu cu urmatoarele cuvinte: „Se traiasca A. S. R. Carolu I Domnulu Romaniloru, Capitanulu Nostru” si la care au respunsu urarile unanime ale asistentiloru. La receptiunea trupeloru de lina s'a uratu pentru vecinic'a memoria a luptatoriloru pentru independentia.

* **Operatiune teribi'a.** Este aproape o luna si jumetate, de candu la Paris, unu teneru de 22 de ani beu acidu sulfuricu dintr'o sticla, crediendu ca este apa. In urm'a acestui accidentu, nenorocitul fu dusu la spitalulu Saint-Louis, in prad'a unoru suferintie ingrozitoareprovocate de arsurile interne ale acidului. Chirurgicalu de serviciu constatandu ca o parte a stomacului gravu atacata era atinsa de gangrena, incerca „in extrimis” o operatiune teribila. Cu o taiatura singura de bisturiu deschise abdomenulu pacientulu, puse stomaculu la lumina si apucandu acestu organu lu scoase incetu afara din pantece, apoi delimitandu portiunea gangrenata, o sectiona de o intindere de mai multe centimetre, si scoase tote punctele atinse de vitriolu; cosu ran'a ce facuse si asedia esact stomaculu la locu. In urm'a acestei operatiuni chirurgicale, ranele se cicatrizaru cu totulu si adi bolnavulu manca si bea casi mai nainte. „Fem. Rom.”

* **Tunelulu Simplon.** Lucrarile cele mari se succedu pe fia-care di. Alpii voru fi inca o-data strepnsi si tunelulu ce se va construi va fi celu mai mare ce s'a construitu vreodata. Tunelulu Simplon va ave 18,507 metre lungime! Tierile interesate la acest'a lucrare sunt Elvetia, Italia si Francia. Galeri'a Simplon va fi atacata la 677 metre inaltime despre Italia si la 711 metre despre Elvetia, adica numai 35 de metre de asupra nivelulu Ronului la Brieg. Tunelulu St. Gothard este strepnsu la 1152 metre desupra marci, cel de la Mont-Cenis la 1333, era tunelulu Brenner la 1366. Cheltuelile necesitate de nou'a constructiune se ridica la 136,500,000 franci. „F. R.”

* **Telefonulu la Paris.** Compania lui Edison a obtienutu autorizarea de a stabili in Paris o retea de linii telefonice. Multiamita unui micu pretiu platitu pe luna, tota lumea va pote vorbi si corespunde de la unu capetu la celalaltu alu orasiului. Pana adi se vindea gadiulu si apa la domiciliu; de aci inainte se va vinde si cuventulu. Telefonulu Edison va deveni poporanu in Europa, eum este deja in Statele-Unite, unde e exploatatu de unu anu de catra puternic'a compania Western Union Telegraph. Esperientie oficiale au demonstratu superioritatea sa asupra sistemeloru celoru alte. Deja companiile drumuriloru de feru au hotaritu a lu adopta pentru a corespunde la distantie mari. Exploatarea va incepe in curendu.

„F. R.”

* **Bismark nu pote dormi noptea.** Mr. Kelley, unu insemnatu agentu americanu a facutu dilele aceste a visita principelui Bismark. Cancelarul Germaniei l'a primitu, rezematu cu spatele de mas'a sa de lucru: antaiu s'a plansu, ca acumu nu mai pote lucra atatu de multu ca de alte ori, apoi ca nu pote adormi nici o data de catra diua. Tacerea de dupa mediulu noptei, continua elu, e infricosiata: ea trezesce tote spiritele rele in sufletulu meu si me face o jertfa a fantasiiloru mele, si pentru a scapa de ele, trebuie se me scolu, se umblu, se citescu seu sa scriu. De multe ori imi inchipuescu cu aceste ocaziuni debateri, ce vor avea se le tienu dusimani mei si imi daiu respunsurile mele; asemenea fiindu-mi adese-ori frica, se nu uitu ideile si cuvintele, la parere forte pline de efectu, ce mi-se desteptau atunci, me sculimu si le punemu cu ingrijire pe hartia. Nici odata nu le-am gasitu in sa bune de aplicatu, ele erau totdeauna pre subtile, pentru a pute face trebuintia de ele intre omenii practici, er hartia si cernela, cari se afla totdeauna la capataiulu patului meu, erau respite fara folosu. Ca ad ajunge la urechile mele, antaiulu sgomotu alu dilei, incepu se dormu si adormu pana la 11, 12, ba une ori si pana la 1 ora. Cand sunt la mosia mea, la tiara nu asi dormi de locu, daca la 300 pasi de locuintia mea, nu s'ar misca catra diua, pe drumulu de feru, cate unu lungu trenu de marfa, cu cate trei masine. Linistitu prin acestu sgomot, adorma. De ce nu o fi putend dormi Bismark nopte? Iata o problema.

* **Unu consulu generalu condamnatu.** La 11 iulie a. c. a aparutu la antreulu „Closerie des Lilas”, cunoscutulu localu parisianu de dans, unu june bine imbracatu avendu in mana o umbrela. Functionarul politienescu, care era de journa, i-a atrasu atentiunea intr'unu modu forte cuviinciosu, ca umbrel'a trebuie se fie predata la garderoba. Acelu june in sa se opune, ceea ce a provocatu o certa, si in urma, numitul a aplicatu o palma agentulu politienescu. Intrebatu fiindu de nume si de ocupatie, strainulu a scosu o carta de visita pe care a scrisu Alberto A. de Guerrico, consul general of Uruguay for London. Afacerea a produsu o mare sensatie in curcurele diplomatice: ministrulu de esterne facendu investigatiunile sale, a constatat, ca d. de Guerrico intr'adeveru ocupa postulu de consulu generalu alu republicei Uruguay la Londra, aflandu-se actualmente in congediu la Paris si domiciliatu la otelu Continentalu. D. de Guerrico a invocatu esteritorialitat a colegata cu functiunea sa; i s'a obiectatu in sa, ca acest'a nu putea se aiba locu, de cat in acea tiara unde guvernulu i-a datu esecutivitate; prin urmare, a fost chiamata inaintea sectiei 8 a tribunalulu de politie corectionala. Elu s'a aplatat singuru, asigurandu ca agentulu politienescu l'a tratatu ca pe unu canu, punendu man'a pe elu. Doi martori, unu comerciantu si unu studentu, depunendu contrariulu, d. Alberto A. de Guerrico a fost condamnatu la 4 septamani de inchisore si 100 fl. amenda.

Nr. 838. Es.
135. Sc.

E d i c t u.

La rogarea lui Iosifu Popescu din cetatea Timisiorii prin acest'a se citedia soci'a lui Natalia nascuta Ioanovicu din Fabricu, carea cu necredintia l'au parasitu nainte de 16 ani, si acaria ubicatiune

na se scie, ca pana *intr'unu anu si o di* se-se presenteze aici, altmintrenea procesulu incaminatu in contra ei se va decide si fara ea in intielesulu santeloru canone bisericesci, resolvinduise de aparatoriu oficiosu aseserulu scaunulu Petru Anca din Maere.

Din siedintia scaunulu protopresviteralu din Timisóra in 4 iuniu 1879 tienuta.

Concursu.

Pentru postulu de capelanu impreunatu cu postulu invetiatorescu dela clas'a a II. din opidulu *Pancota*, piotopresbiteratul Siriei prin acest'a se escrie concursu cu terminu pana la 7 octobre a. c.

Emolumintele acestor posturi sunt, si anume alu capelaniei, folosirea unei jumetati dela sesiunea parohiei veteranului prootu Vasiliu Boitoru, precum si a unei jumetati din birul si stóele si tóte accidentiile acelei parohii, ér venitele invetiatoresci sunt: câte 200 fl. pe anu dela comun'a bisericesca, cuartiru cu gradina, si 6 orgii de lemne. Dela recurinti se cere calificatiunea preserisa pentru parohiele de frunte pentru a puté urmá dupa timpu cá parochu definitivu in numit'a parochia, avendu aciasi recurinti a se presentá inaintea poporului pentru asi arata desteritatea sa in cantari. Recursele se vor adresá oficiului protopopescu in Vilagosiu.

Pancota 3 septembrie 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Georgiu Vasiievic** m. p. protop.

Pentru parochia *Hidisielnan* in protopresviteratulu Papsezeului conformu decisului consistorialu din Oradea-mare dd. 9 iuliu nr. 570 B. a. c. se escrie concursu pe langa urmatóarele emoluminte:

1. Pamentulu parochialu $\frac{3}{8}$ de sessie parte aratoriu parte fanatiu. 2. Biru $\frac{1}{2}$ mesura cucuruzu sfermatu dela tóta cas'a, nrulu caseloru 110. 3. Stóele indatinate dela tóte functiunile. 4. Casa parochiala pentru cuartiru cu gradina.

Doritorii de a ocupá acest'a parochia sunt avisati a-si trimitte recoursele conformu stat. org. pana la 29. septembrie la subscrisulu protopresviteru, éra in 30. septembrie se va tiené alegerea.

Datu in Hidisielnan la 30 augustu 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Eli'a Moga** protopresb. Papsezeului.

Prin decisiunea Ven. Consist. alu Caransebesiului din 24 maiu a. c. Nr. 426 B. sistamisanduse unu postu de capelanu in comun'a *Scaiusiu*, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului; se escrie concursu pana in 23 sept. a. c. st. v. in care di va fi si alegerea.

Emolumintele sunt 10 jugere de pamentu aratoriu, 3 de fanatiu si 19 jugere tufisui, apoi dela 52 case cate 15 oche cucuruzu in bómbe si stól'a usuata.

Recursele se primescu numai dela clerici absoluti, care au a se adresá timbrate si instruate in sensulu stat. org. bis. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Scaiusiu si a se tramite dlui Georgiu Pesteanu protopopu in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu d. protop. districtualu.

Pentru ocuparea parohiei vacante din *Ghiroda* cu filialulu *Iberland*, se escrie concursu cu terminulu de alegere 21 Octomvre 1879 st. v. Venitele parochiali sunt 1. Una sessie de pamentu de 32 jugere si platinu cu casa parochiala si 2 jugere de gradina estravilanu. 2. Dela 113 $\frac{1}{2}$ patrare sesiune de pamentu câte 15 oche bucate de totu patrariulu. 3. Dela 44 case jeleri de tóta cas'a 40 cr. 4. Dela 26 de case in Iberland éra 40 cr. de casa in locu de biru. 5. Stól'a indatinata la noi dela 200 numere de case in Ghiroda si 26 in Iberland.

Recurentii sunt poftiti, pana la terminulu susu amintitu, in vre-o dumineca séu serbatóre (afara de 14 si 16 septemvre a. c. st. v. fiindu atunci tergu la tíera in Timisóra si ómenii nu voru fi la biserica) a se presentá in biserica spre a-si aretá desteritatea in predica si cantare; éra recoursele bine instruite cu documentele recerute la un'a parochia de clas'a II si adresate comitetulu parochialu din Ghirodá au a le trimitte tractualulu Domnu protopresviteru Meletiu Dreghiciu in Timisóra, pana la 19 octomvre 1879 st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **M. Dreghiciu** m. p. prot. Timis.

Pe parochia vacanta de clas'a I din *Beregseu*, pe langa emolumintele: un'a sesiune de pamentu de 32 jugere pamentu slabu, birulu si stól'a dela 180 de case se escrie concursu pana in 14 Octomvre 1879, cand se va tiené si alegerea. Recurentii sunt avisati recursurile loru provediute cu testimoniulu de teologia, testimoniulu de cualificatiune, despre absolvarea a 8 clase gimnsiale a-le trimitte pana in 13 octomvre a. c. protopresviterulu tractualu Meletiu Dreghiciu in Timisóra, si pana atunci a se presentá in biserica spre documentarea desteritatii sale in cele rituale si cantari.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Mel. Dreghiciu** m. p. prot. Timis.

Se escrie concursu pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a gr.-or. romana confessionala din comun'a *Socolariu*, dices'a Caransebesiului, protopresviteratulu Bisericeii-albe, comitatulu Carasiu, care statiune invetiatorésca devenindu vacanta prin repozarea fostulu invetiatoriu Nicolau Linti'a, cu terminu pana in 30 septembrie 1879 st. v., in care diua va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: salariulu fiesu 300 fl. v. a., 10 orgii de lemne din care are amesuratu a-se incaldi si scól'a, 2 jugere de livada, trei gradini de legumi si cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupá acestu postu invetiatorescu sunt avisati a-si substerne recursurile loru bine instruate preseriseloru stat. organicu bisericescu celu multu pana in 25 septembrie 1879 st. v. pré on. d. Iosifu Popovicu protopresbiteru tractualu in Jamu, ca-ci cele mai tardie nu se voru luá in considerare. Si in fine, fiacare recurentu, carele voesce a ocupá postulu acest'a, are a-se infaciosá in vre-o dumineca séu serbatóre in s. biserica spre a-si areta desteritatea in cantari si tipiculu bisericescu.

Socolariu 26 augustu 1879 st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopulu tractualu **Iosifu Popovicu**.

Pentru stațiunea invetiaterésca dela scóla a II confes. paralela oin comun'a *Sicul'a* in inspect. Agrisiului prin acést'a se eserie concursu cu terminu de alegere pe **14 septembrie a. c.** Emolumentele sunt: in bani gata 300 fl. v. a., 11 orgii de lemne, din cari se incaldiesce si scóla; unu jug. pamentu aratoriu, cuartiru cu gradina de legumi si taese dela inmormentári. Recursele ajustate cu testimoniu preparandialu, si cu atestatu despre ocupatiunea de pana aci, se-se trimite — la adres'a comitetului parochialu — inspectorului se. per Pankota in Szölös, cei cu clase gimnasiale voru fi preferiti: éra pana la alegere se-se presinte la biserica ca se-si arate desteritatea in cantare si tipicu.

Sicul'a, 29 aug. 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Demetria Pop'a** inspect. scol.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scóla gr.-or. din *Satu-micu*, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se eserie concursu pana in **16 septembrie vechiu a. c.**, in care di va fi si alegerea.

Emolumentele sunt: 200 fl. v. a. salariu annalu, 8 stangeni de lemne, din cari are a se incaldi si scóla, 2 jugere pamentu aratoriu, 14 fl. v. a. pentru scripturistica, conferintie si curatorulu scólei, cortelu liberu cu gradina de $\frac{1}{4}$ jugeru,

Recurentii au a se adresá catra on. sinodu parochialu gr.-or. din Satu-micu si a-si espedá recursele instruate in sensulu stat. org. la Rv. D. Georgiu Pesteanu protopopu gr.-or. in Lugosiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopulu tractualu.

Pentru deplinirea stațiunei invetiatoresci vacante din *Dobrotiu* protopresviteratulu Halmagiului se eserie concursu cu terminulu de alegere **16 Septemvre**. Salariulu annalu 200 fl. v. a., 6 orgii de lemne, cuartiru liberu si gradina.

Recurentii au a trimite recursele lorú ajustate conformu prescrieloru statutulu organicu, si adresate comitetulu parochialu, subscrisulu protopresviteru, si inspectoru scolaru in Halmagin.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Ioanu Croza** prot. si inspect. secl.

Pentru postulu de capelanu pre langa neputinciosulu parochu Nicolae Vladu din *Servesti* se publica concursu **cu terminu de o luna**.

Emolumentele impreunate cu acestu postu suntu $\frac{1}{3}$ parte din venitulú stolariu si biru si $\frac{1}{3}$ parte din sessi'a pamentulu parochialu.

Doritorii de a ocupá acestu postu au se substérna suplicele pana la finea lui septemvre c. v. instruate cu atestatele prescrise de statutulu organicu, si de normativele consistoriale, la pré on. d. protopresbiteru alu Caransebesinulu.

Servesti din siedintia comitetulu parochialu ténuta in **24 augustu 1879.**

In contielegere cu protopresbiterulu tractualu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scóla rom. gr. or. confesionala clasa II. de nou infiintata dia comun'a *Mercina*, protopresbiteratulu Oravitiei, cottulu Carasiului se eserie de nou concursu pana in **14 septemvre a. c.** in care di s: va tienne si alegerea. Emolumentel: suntu: 300 fl. v. a. in bani. $2\frac{1}{2}$ jugere de pamentu aratoriu, cuartiru liberu, 4 orgii de lemne, din care are a se incaldi si scóla, 10 fl. pentru scripturistice si 10 fl. pentru conferentie. Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si trimite recursele lorú instruate in sensulu statutulu organicu, si adresate comitetulu parochialu d. protopresbiteru Iacoba Popoviciu in Oravitia, pe langa aceea a-se presentá intr'o dumineca séu serbatóre si in santa biserica pentru de ase incredintia poporulu despre desteritatea densiloru in cantarile bisericesci.

Mercina 25 augustu 1879.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu D. protop. districtualu.

Pentru intregirea parochiei vacante de clasa III din Comun'a *Valea-mare — Poganicu* — protopr. Jebelului in cottulu Carasiului, se eserie concursu cu terminu pana la **ultima septembrie st. v.**

Emolumentele suntu: un'a sessiune parochiala de 30 jug. parte de clasa II parte de a III clasa, dela 100 de case biru a 15 oche cucuruzu despoiatu si stola usuata cu prospectu de a se ameliorá; dela Hus. Sa D. Georgiu Ioanoviciu proprietariu mare de Dulleu si Valea-mare 10 meti cucuruzu despoiatu ca dotatiune annala.

Casa noua ca cuartiru parochialu liberu edificata corespunditóre timpulu presente, cu doua chilii, camara si cuina, cu gradina de $\frac{1}{2}$ jugeru ingradita de comuna.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia, au a-si inaintá recursele lorú providute cu documentele prescrise conform stat. org. adresate comitet. par. ale substerne Pré On. D. Ales. Ioanoviciu protop. in Jebelu pana la terminulu indicatu — dela recurenti se pottesce a se infaciosia in vre-o Dumineca séu serbatóre in s. biserica pentru a-si aretá desteritatea in cantari si tipicu.

Valea-mare — Poganicu — in 19 augustu 1879.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu protopresbiterulu tractualu.

In urmarea gratósei ordinatiuni a ven. cons. dd. 26. iuliu a. c. nr. 612 bis. se eserie concursu pre parochi'a gr. or. *Batesci* protop. Fagetulu cu terminulu pana la **7 octomvre a. c. st. v.** candu se v'a tienne si alegerea.

Emolumentele sunt: Un'a sesiune de 32 jugere estravilianu, birulu dela 100 de case, stol'a usuata si 1 jageru gradina intraviliana.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia suntu avisati recursele lor conform §. 13. stat. org. bis. ale instruí adresandu-le com. parochialu, se le subscérna pré on. d. prot. Atanasiu Ioanoviciu in Fagetu.

Batesci in 1. sept. 1879.

Comitetulu parochialu gr. or.

In contielegere cu protopopulu tractualu.